

(1989)

25 Μαΐου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΤΑΟΥΣΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 741/87)

*Πράξεις ή αποφάσεις εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος —
Εισαγωγές — Διάταγμα (1983) ότι το βοδινό κρέας αποτελεί ελεγχόμενο
είδος βάσει του Νόμου Περί Κανονισμού Εισαγωγών, 1962 — Απόφαση
Υπουργού (1987) μετατρέπουσα την αναλογία εισαγόμενου και εγχωρί-
ου κρέατος από 5:1 σε 4:5:1 — Δεν είναι εκτελεστή, γιατί αποτελεί δια-
κήρυξη πολιτικής για το πως ο Υπουργός θα ασκεί στο μέλλον τις εξου-
σίες του — Η πολιτική της Κυβέρνησης δεν υπόκειται στην δικαιοδοσία
του άρθρου 146.1.*

5

Τα γεγονότα και η νομική αρχή, που εφαρμόστηκε, προκειμένου να
απορριφθεί η Αίτηση Ακυρώσεως, φαίνονται στο πιο πάνω περιληπτικό
σημείωμα. Το Ανώτατο Δικαστήριο κατά την έκδοση της απόφασης
σημείωσε την νομολογία ότι περιορισμοί στην εισαγωγή προϊόντος δεν
συνεπάγονται απ' εαυτών παραβίαση του Άρθρου 25 του Συντάγματος.

10

*Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρί-
πτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.*

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Irfan and Others v. Republic 3 R.S.C.C. 39,

20

Impalex Agencies Ltd v. Republic (1970) 3 C.L.R. 361,

*The Meridian Trading Co. Ltd. v. Minister of Commerce and Industry (1987)
3 C.L.R. 1930,*

5

Eleourgia Pettemendes Ltd. v. Republic and Others (1988) 3 C.L.R. 1880,

Eteria Pirion Aphroditis Ltd v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1555,

10

Savvidou v. Republic (1970) 3 C.L.R. 116,

Pernaros v. Republic (1975) 3 C.L.R. 175,

Carayiannis v. Republic (1980) 3 C.L.R. 39,

15

Tricomitis v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2328.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον αποφάσεων του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με τις οποίες περιόρισε την εισαγωγή βιομηχανικού βοδινού κρέατος για κατατεμαχισμό σε κείμα και τροποποίηση προϋπάρχουσα απόφαση αναφορικά με την αναλογία χρήσης εισαγόμενου και ντόπιου βοδινού κρέατος.

25

Π. Παπαγεωργίου, για τους Αιτητές.

Μ. Κληρίδου - Τσιάππα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι προσφεύγοντες είναι αλλαντοβιομήχανοι, μέλη του Συνδέσμου Βιομηχάνων Αλλαντοποιίας - που ανήκει στο Κ.Ε.Β.Ε. Προσβάλλουν δυο ανεξάρτητες αλλά συναφείς αποφάσεις του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με τις οποίες είχε προδιαγράψει τη μελλοντική πολιτική του Υπουργείου για την έκδοση αδειών για την εισαγωγή βοδινού κρέατος. Οι συγκεκριμένες αποφάσεις αφορούσαν -

40

(α) Τον περιορισμό εισαγωγής βιομηχανικού βοδινού κρέατος για κατατεμαχισμό σε κείμα, που περιέχεται στην παράγραφο (β) της Κοινοποίησης της 26/6/87 προς το

K.E.B.E., και

(β) την τροποποίηση προϋπάρχουσας απόφασης αναφορικά με την αναλογία χρήσης εισαγομένου και ντόπιου βοδινού κρέατος.

5

Η απόφαση που περιέχεται στην κοινοποίηση της 18/8/87 στο Σύνδεσμο Βιομηχάνων Αλλαντοποιίας καθορίζει την αναλογία εισαγομένου και ντόπιου βοδινού κρέατος σε 4 1/2:1. Η αναλογία που ίσχυε προηγουμένως ήταν 5:1 και είχε καθοριστεί μετά από συμφωνία ή συνεννόηση μεταξύ του Συνδέσμου Βιομηχάνων Αλλαντοποιίας αφενός, και της Παγκόσμιας Οργάνωσης Αγελαδοτρόφων αφετέρου.

10

Οι αποφάσεις αμφισβητούνται ως αντικείμενες προς το άρθρο 25 του Συντάγματος που κατοχυρώνει την ελευθερία του εμπορεύεσθαι, του άρθρου 28 του Συντάγματος που κατοχυρώνει την ισότητα ενώπιον του νόμου και της Διοίκησης και ως πλημμελείς λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το νόμο, λόγω ανεπαρκούς έρευνας και παράλειψης του αρμόδιου οργάνου να αιτιολογήσει τις επίδικες αποφάσεις. Οι καθ' ων η αίτηση αρνούνται ότι οι επίδικες αποφάσεις είναι δικάσιμες (justiciable) βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος επειδή δεν είναι γενεσιουργές νομικών συνεπειών και, επομένως, στερούνται εκτελεστότητας που αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

15

20

25

Όπως έχει υποδειχθεί από τη δικηγόρο της δημοκρατίας, το βοδινό κρέας αποτελεί ελεγχόμενο είδος βάσει του Περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου, 1962 (Ν.49/62 και Τροποποιητικός Νόμος 7/67) και του Υπουργικού Διατάγματος της 23/1/83 (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι - 7/83).

30

Η νομιμότητα του διατάγματος δεν είναι θέμα της παρούσας προσφυγής. Η σημασία του έγκειται στους περιορισμούς που επιβάλλει στην εισαγωγή του βοδινού κρέατος. Ο περιορισμός για τον οποίο παραπονούνται οι αιτητές που, σύμφωνα με τον ισχυρισμό τους θίγει τα δικαιώματα που τους εξασφαλίζει το άρθρο 25, θεσπίστηκε με το διάταγμα του 1983 και δεν αποτελεί θέμα αυτής της προσφυγής. Ο περιορισμός είχε επιβληθεί και υφίστατο κατά το χρόνο διαμόρφωσης των αποφάσεων που αποτελούν τα επίδικα θέματα. Ούτε θέμα άνισης μεταχείρισης μεταξύ των

35

40

αλλαντοβιομηχανών και άλλων κατηγοριών εισαγωγέων μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο της υπόθεσης αυτής δεδομένου ότι η άνιση μεταχείριση για την οποία υποβάλλεται παράπονο δεν είχε προκύψει από τις επίδικες αποφάσεις, αλλά είχε προέλθει από το διάταγμα του 1983. Ο περιορισμός του δικαιώματος που κατοχυρώνει το άρθρο 25, σε συνάρτηση με την επιβολή περιορισμών στην εισαγωγή εμπορευμάτων, εξετάστηκε σε πολλές δικαστικές αποφάσεις (Βλέπε μεταξύ άλλων, *Irfan and Others v. The Republic* 3 R.S.C.C. 39, *Impalex Agencies Ltd v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 361).

Περιορισμοί στην εισαγωγή προϊόντων δε συνεπάγονται αφεναυτών περιορισμό του δικαιώματος που κατοχυρώνει το άρθρο 25. Το θέμα είχα την ευκαιρία να εξετάσω σε δυο σχετικά πρόσφατες αποφάσεις - *The Meridian Trading Co. Ltd v. The Minister of Commerce and Industry* (1987) 3 C.L.R. 1930, και *Eleourgia Petteimerides Ltd v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1880.

Το πρώτο ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι αν οι αποφάσεις που προσβάλλονται είναι εκτελεστές:

Εκτελεστές είναι οι αποφάσεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα· δηλαδή, αποφάσεις που παρέχουν ή αποστερούν διεκδικούμενα δικαιώματα ή επιβάλλουν υποχρεώσεις. Μετά τη θέσπιση του διατάγματος του 1983, δικαίωμα για την εισαγωγή βιομηχανικού βοδινού κρέατος μπορούσε να αποκτηθεί μόνο με άδεια εισαγωγής. Άρνηση για έκδοση άδειας εισαγωγής είναι πράξη εκτελεστή που θα μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο προσφυγής. Οι αποφάσεις οι οποίες συνιστούν τα επίδικα θέματα αυτής της προσφυγής δεν παρήγαγαν έννομα αποτελέσματα· αποτελούσαν διακήρυξη της πολιτικής που σκόπευε να υιοθετήσει το Υπουργείο στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το διάταγμα του 1983 για περιορισμό των εισαγωγών βιομηχανικού βοδινού κρέατος και την επιβολή όρων για την προστασία της επιτόπιας παραγωγής. Ότι αυτός ήταν ο χαρακτήρας και των δυο αποφάσεων συνάγεται και από το ίδιο το λεκτικό τους. Αναφέρεται ότι "(β) Άδειες εισαγωγής για βιομηχανικό βοδινό κρέας θα παραχωρούνται μόνο" (Κοινοποίηση 26/6/87). Το ίδιο ισχύει και για την Κοινοποίηση της 18/8/87. Η πολιτική της Διοίκησης, όπως είναι παραδεκτό, (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Savvidou v. Republic* (1970) 3 C.L.R. 118, *Pernaros v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 175, *C. Carayiannis*

v. Republic (1980) 3 C.L.R. 39, *Tricomitis v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2328), δεν μπορεί να αποτελέσει αφεαυτής το θέμα δικαστικού ελέγχου βάσει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Όπως είχα την ευκαιρία να επεξηγήσω σε πρόσφατη απόφαση (*Eteria Pirion Aphroditi Ltd v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1555).

5

“Only the implementation of administrative policy resulting in the issuance of an executory administrative act, founded thereon, can be made the subject of judicial action. For its policies, as distinct from its actions, the executive is only politically accountable.”

10

Τα ίδια ισχύουν και στην παρούσα υπόθεση.

Για τους πιο πάνω λόγους καταλήγω ότι οι επίδικες αποφάσεις δεν είναι εκτελεστές και δεν μπορεί να αναθεωρηθούν βάσει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

20

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*